

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר סד.

עין משפט נר מצוה

ל א מיי פ"ד מהל' אבות
הטומאה הל"ג:
ל א ב מיי שם פ"ד הל'
ו:
ל ב ג מיי שם פ"ו
הל"ח:
ל ג ד ה ז ח ט מיי
שם פ"ד הל"ד:

הגהות התוספות
1. דיבור זה ש"ן לפני
הדיבור הקודם. 2. י"ט
גורקין מטלטל. 3. י"ל וכל
דבר. והוא מחמת דיבור
אחר. 4. י"ל עובר עליהם.
5. י"ל שרץ ע"ג נבילה כו'.
6. י"ל וה"ל שרץ שעל גבו
כו'. 7. מיתות והל' שעל
גביו נמחק. 8. י"ל הלפס.
9. י"ל שיעורו כצ"ח.
10. י"ל ומוי טמאת כזה
כלמטה לא יפסוק. 11. י"ל שם
מ"מ נמחק. 12. י"ל וה"ל.
מסקה.

מוסף רש"י

כל מקום שהוא שרץ,
אפילו על המים, ומיניו על
השרץ, אם יצ"ל, כלן
טומאתו וה"ל כלן טומאת
ספק (וחולין קכ"ד).

פ"י הרא"ש

בתנן ספק טומאה צפה בין
במים בין בקרקע. משנה
היא פ"ד דמסכת טהרות
וקמי' לטיל מינה אלו
ספיקות שטהרו חכמים
וכו' ט' טומאה צפה על פני
המים. וקמי' בתר הכי ט'
דמיא צפה על פני המים
פירושו שטהרו חכמים בין
במים שבכלים בין במים
שעל פני הקרקע. כתיב כל
השרץ השרץ וכו' דמשמע
בכל מקום שהוא שרץ פי'
ראוי לשרוף ואפי' על
המים (ש"מ) [מטמא].
וכתיב השרץ השרץ על
הארץ דמשמע דוקא על
הארץ מטמא: ה' כיצד.
דאי' נגע בכל מקום טמא
אבל ספק נגע על המים
טהור: כתיב אך מעיין וכו'
מקום מים יהיה טהור
דמשמע הנוגע בשרץ שעל
פני מים מעיין וכו' ומקו'
הטהור: וכתיב בהריהו
והנוגע בהם יטמא דמשמע
בכל מקום: כל הניטילין
והנגרין. א' נטיל שרץ
כידו או גורד בארץ אבל
טהור ט' נגע ט' לא נגע
ספקו טמא על חשיבה
טומאה צפה כיון שהוא
בד' האדם: והגורקין. אם
ידק באויר אבל טהור
אפי' שבא מכת האדם
חשוב טומאה צפה: חוץ
מכיון מן המים. שריון ט'
העליל על הטהרות מטמאם
דטהרות טומאה צפה
מקראי דכתיב בשרץ אמרי'
הלכך לא מטמא' אלא
בטומאת מגע דשימא
בשרץ: והמאהיל ע"פ
הטומאה כגון שריון
טהרות ט' המאהיל על המת
דכתיב ג' בס' מגע טהור בין
הטומאה צפה ט'
איתא בתוס' דטהרות כשם
שטהרו ט' טומאה צפה וכו'
כך טהור וכו' טהרה צפה
וכו' כיצד עריבה שהיתה
בטמא טומאת מת וככו'
טהרות דקמי' תנן הוורק

כתיב אך מעיין וכו' מקוה מים יהיה טהור וכתיב **יטמא**
ו (עד הערב) הא כיצד בכלים מטמא. דקראו דומיא דמעיין
וזכור שהם מים שעל גבי קרקע: **ב** הניטילין. אדם עומד במים
וזכרו היה משלש² שרץ [ספק] נגע זו האדם העומד במים: או
הנגרין. שהיה חצירו גורר שרץ על
פני המים ספק נגע ספקו טמא:
מפני שהן כמומיין כיון [שיד] אדם
מופס צס אין כלן דין טומאה פה:
והמאהיל על פני הטומאה.
כגון אדם הנוטף

במים ונמנא כזית מנת קצוב במים
ספק עבר הטהור עליו והאחיל על
המת דשכרן כי הא' גוונא טהור או
צמת לטומאת מגע דכך ל' [נטהר]
כפה וטומאה קצוב כמו טומאה
הצפה וטהרה קצוב מ"מ צאהל לא
מטהרין: דכר' שהוא טמא למעלה
כלמטה לא יפסוק. 11. י"ל שם
מ"מ נמחק. 12. י"ל וה"ל.
מסקה.

כתיב אך מעיין וכו' מקוה מים יהיה טהור וכתיב **יטמא**
ו (עד הערב) הא כיצד בכלים מטמא. דקראו דומיא דמעיין
וזכור שהם מים שעל גבי קרקע: **ב** הניטילין. אדם עומד במים
וזכרו היה משלש² שרץ [ספק] נגע זו האדם העומד במים: או
הנגרין. שהיה חצירו גורר שרץ על
פני המים ספק נגע ספקו טמא:
מפני שהן כמומיין כיון [שיד] אדם
מופס צס אין כלן דין טומאה פה:
והמאהיל על פני הטומאה.
כגון אדם הנוטף
במים ונמנא כזית מנת קצוב במים
ספק עבר הטהור עליו והאחיל על
המת דשכרן כי הא' גוונא טהור או
צמת לטומאת מגע דכך ל' [נטהר]
כפה וטומאה קצוב כמו טומאה
הצפה וטהרה קצוב מ"מ צאהל לא
מטהרין: דכר' שהוא טמא למעלה
כלמטה לא יפסוק. 11. י"ל שם
מ"מ נמחק. 12. י"ל וה"ל.
מסקה.

כתיב **כל השרץ השרץ**. למשמע כלל מקום ששרץ טמא ואפי'
כך וכתיב על השרץ למשמע דבעינן שיהא מונח על השרץ ולא כף:
ה **ה' יצד ודאי נגע**. בטומאה צכ"מ שהוא בין במים בין בקרקע
טמא הא ספק נגע כגון לאחר שנמנא כף על פני המים ה"ו טהור
בין שנמנא כף במים שבכלים או
במים שבקרקע לספק נגע כף
לעולם טהור: אך מעיין וכו' מקוה
מים יהיה טהור. למשמע דלפני
בקרקע טהור: ופסיק **וטמא** הא
יצד כפה צללים. ופסיקו טמא כפה
בקרקע ספיקו טהור: כל הניטילין
והנגרין. בין טומאת שרץ בין
טומאת נבילה ובשעת [אזולתן] או
גרימתן ספק נגע צהן אדם וכלים:
ספיקו טמא. שכל הנגרר והניטל כמו
שהן מונחין דמי והיו כספק טומאה
צכה"י לספיקו טמא דגמרי' מקוטטה
(סוטה דף ט"ז): דכתיב צה ונסתרה
והיא דמטמאה אצל אלו היו נזרקין

מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבודימי
כתיב בכל השרץ השרץ כל מקום שהוא
שרץ וכתיב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו
טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ט אמר
עולא כתיב אך מעיין וכתיב יטמא (עד
הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע
טהור: ת"ר א"ל כל א' הניטילין והנגרין ספיקו
טמא מפני שהן כמונחין ב' והנזרקין ספיקו
טהור חוץ מן כזית המת והמאהיל על
פני טומאה וכל דבר שמתמא מלמעלה
כלמטה ל' לאיתוויי זב וזבה בעי רמי בר
חמא א' מ"ט בכלי וכלי צף על פני המים
מהו בתר כלי אזלינן או בתר א' מיתא אזלינן
את"ל יבתר כלי אזלינן א' מת על גבי שרץ
מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת
שבועה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא
או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל
כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא א' וטמא
ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו
כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה
סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי
כעודשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי
חד שיעורא ניהו או דילמא כיון דמפסקי
מהדדי לא א' ואת"ל שרץ על גבי שרץ יכוון
דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי
שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון
דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי
אוכלא הוא ואת"ל ידאוכלא הוא שרץ ע"ג
שכבת זרע מהו ואת"ל כיון דמיתעקרא ה"ל
כי אוכלא שרץ ע"ג מי הטאת א' ומי הטאת
צפין על גבי המים מהו לא ידעינן תיקו:
אמר

מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבודימי
כתיב בכל השרץ השרץ כל מקום שהוא
שרץ וכתיב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו
טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ט אמר
עולא כתיב אך מעיין וכתיב יטמא (עד
הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע
טהור: ת"ר א"ל כל א' הניטילין והנגרין ספיקו
טמא מפני שהן כמונחין ב' והנזרקין ספיקו
טהור חוץ מן כזית המת והמאהיל על
פני טומאה וכל דבר שמתמא מלמעלה
כלמטה ל' לאיתוויי זב וזבה בעי רמי בר
חמא א' מ"ט בכלי וכלי צף על פני המים
מהו בתר כלי אזלינן או בתר א' מיתא אזלינן
את"ל יבתר כלי אזלינן א' מת על גבי שרץ
מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת
שבועה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא
או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל
כמאן דמחתא טומאה בכלי דמיא א' וטמא
ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו
כיון דתרוייהו טומאת ערב אינון טומאה
סמיכתא היא או דילמא האי כזית והאי
כעודשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי
חד שיעורא ניהו או דילמא כיון דמפסקי
מהדדי לא א' ואת"ל שרץ על גבי שרץ יכוון
דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי
שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון
דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא האי
אוכלא הוא ואת"ל ידאוכלא הוא שרץ ע"ג
שכבת זרע מהו ואת"ל כיון דמיתעקרא ה"ל
כי אוכלא שרץ ע"ג מי הטאת א' ומי הטאת
צפין על גבי המים מהו לא ידעינן תיקו:
אמר

של תרומה כרוב סביב או בנייר נתון בתוכו וירדו גשמים ונתמלאת הרי הוא צף ע"פ המים ט' נגע בה ספק לא נגע ספקו טהור מפני שזה טהור צפה על פני המים ופליגי בה ר"י ורבנן בפ"ד דטהרות הוורק
טומאה ממקום למקום ככו' לבין המפתחות טמא מפתח לבין ככרות טהור: וכל שהוא מטמא מלמעלה לאיתוויי זב וזבה. כגון עליון של זב וחתונתו של זב דמטמא'
בלא נגיעה ספקן טמא דלא טהור אלא ספק טומאה מגע: מת בכלי וכלי צף ע"פ המים. וירדע הוא שלא האהיל עליו ומפסקא ליה אם נגע אם לא נגע וה"מ להמביא שרץ בכלי: בהר כלי אזלי' והרי צף או בהר מת
אזלי' והרי הוא מונח. ואת"ל (3) לאו בתר כלי אזלי' וה"ל כמנות: מת על גבי שרץ. וס' נגע במת מי אמרי' כיון דשניהם מטמאים חיה כד גופא הוי טומאה צפה. או דילמא כיון דאין טומאתם שוה וזה טומאה ערב
וזה טומאה ד' הוי כמנות בכלי: שרץ ע"ג נבילה מי אמרי' כיון דשניהם טומאה ערב כד גופא מימי והוי טומאה צפה: או דילמא כיון דהאי כמנות בכלי: שרץ ע"ג שרץ וס' נגע בעליון מהו. או דילמא טומאתן
ושיעורן שוה: או דילמא כיון דמפסקי מהדדי לא: שרץ ע"ג נבילה שנימוחה מהו כיון דנימוחה ה"ל משקה ולא הריא הפסקה בין שרץ למים או דילמא האי אוכל' הוי'. כיון דמאוכל בא חשיבי הפסק:

(א) נראה דל"ל וכן כשהטמאה כפה דהכי כו'. (ב) גירסת רבינו ותמ"ל לאו בתר כלי אזלינן והיינו לפי פ"י ז' דלא אזלינן בתר כלי מקרי קף ודלא כפי' התוס'.